

Istuin kotonani hermostuneena katsellen kun teksti töni paperini pintoja silkkihansikkain silloin heistä kaksi tuli, huusin: "Menkää!" ja he menivät mutta ensin repivät romaanini kappaleiksi pakkonaivat vaimoani silmieni edessä pidellen minua kuristusotteessa he tuhosivat sen kaiken estetiikan ja muistot joista olin maksanut enemmän kuin minä maksan yhteiskunnalle mutta luoja kiitos, järkeni ei sumentunut sillä minulla ei ollut mahdollisuutta valittaa vaimoni meni suihkuun joten poliisikaan ei enää tutki tai tuumi — liekö se hyvä vaiko huono asia sillä vaimoni syyttää yhä minua Ja nyt, vuosien päästä olen tässä, enkä muista tapahtuneesta mitään ja heistä yksi, vuosien päästä, kolisteli ovellani anteeksipyyntöään Mitä olisin voinut sanoa? Raiskattu olo.